

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 124.366 van 17 oktober 2003
in de zaak A. 97.859/X-9915.**

In zake : Liliane VAN ACKER,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat J. BOSSUYT,
 kantoor houdende te 8310 BRUGGE,
 Bossuytlaan 35

tegen :

 het Vlaamse Gewest,
 dat woonplaats kiest bij
 Advocaat B. BRONDERS,
 kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
 E. Beernaertstraat 106.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Liliane VAN ACKER op 27 november 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 19 juli 2000 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media houdende verwerping van haar beroep ingesteld tegen de beslissing van 4 september 1980 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij de regularisatievergunning aan haar rechtsvoorgangers wordt geweigerd voor het oprichten van een woonhuis met berging en stapelplaatsen op een perceel gelegen te Sint-Kruis-Brugge, Oude Hoogweg, kadastraal bekend Sectie C, nrs. 172 f1, 172 f2 en 164 d6;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur T. DE WAELE;

Gelet op de beschikking van 8 januari 2003 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 5 juni 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 september 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. BOSSUYT, die verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat V. VAN DE KEERE die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de rechtsvoorgangers van verzoekster op 30 oktober 1979 de regularisatievergunning aanvragen voor het oprichten van een woonhuis met berging en stapelplaatsen; dat na vernietiging bij 's Raads arrest nr. 85.286 van 10 februari 2000, zoals verbeterd bij arrest nr. 87.265 van 15 mei 2000, van een eerder in hoofde van de rechtsvoorgangers van verzoekster geweigerde regularisatieaanvraag, de verwerende partij de werkzaamheden ter onderzoek van het regularisatiedossier hervat, wat resulteert in het besluit van 19 juli 2000 om het beroep niet in te willigen; dat dit thans het bestreden besluit is; dat niet wordt betwist dat het in artikel 158, § 2, tweede lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna : D.R.O.) - zoals het van toepassing was op het ogenblik van het nemen van de thans bestreden beslissing - bedoelde certificaat niet werd opgesteld;

Overwegende dat verzoekster in haar laatste memorie met betrekking tot haar belang onder meer stelt wat volgt :

" Het komt verzoekster voor dat (...) al te lichtvaardig wordt geponeerd dat in casu ambtshalve de onontvankelijkheid van annulatieberoep dient vastgesteld te worden, waarbij weliswaar verwezen wordt naar de tussen 01.05.2000 en 23.03.2002 van toepassing zijnde art. 158 en 159 D.R.O., doch waarbij dient vastgesteld dat blijkbaar geenzins de vraag is gerezen indien in casu en op dat ogenblik voornoemde artikelen inroepbaar waren...

Dat dit zekerlijk het geval is moge blijken uit het feit dat zeer ernstig de vraag kan gesteld worden in welke mate en in hoeverre voor de desbetreffend op 30.10.1979 aangevraagde bouwwerken nu nog een stedenbouwkundige vergunning vereist is, zekerlijk nu zich in het landschap van de

vergunningsplichtige werken zeer grote wijzigingen hebben voorgedaan en nog steeds voordoen (zie o.m. B.Vl.reg. 14.04.2002, zoals navolgend gewijzigd bij B.Vl.reg. 26.04.2002 ; en tevens het K.B. 16.12.1971, zoals navolgend gewijzigd bij B.Vl.reg. 04.11.1997), waarbij bovendien dient beklemtoond dat op het ogenblik van de bouwaanvraag in situ slechts het politiereglement op het bouwen en herbouwen (...) van de Gemeente Sint Kruis dd. 29.12.1928 van toepassing was.

In het licht van dit alles is dan ook meer dan ooit aan de orde de vraag indien met betrek tot voorliggende aanvraag dd. 30.10.1979, deze dient beoordeeld binnen het kader van de destijds bestaande- en van toepassing zijnde wettelijke- en reglementaire bepalingen, of binnen het kader van de thans in voege zijnde wettelijke- en reglementaire bepalingen.

(...)

In ieder geval staat vast dat de werken of de handelingen, voorwerp van de aanvraag dd. 30.10.1979, nu wel mogelijk zijn zodat zij dan ook vooralsnog kunnen vergund worden, dit alles uiteraard in de mate en voorzover deze nog vergunningsplichtig zouden zijn. Het zou niet opgaan om in een dergelijk geval de vergunning - voorzover nog vergunningsplichtig - te weigeren omdat de gevraagde werken ten tijde van het uitvoeren ervan in 1979 niet toelaatbaar waren, en dus om de vergunningsaanvraag te beoordelen overeenkomstig de destijds (in 1979) geldende normering.

Er anders over oordelen leidt tot de absurde situatie dat mijn verzoekster - als rechtsopvolgster en erfgename van wijlen de Heren Etienne en Werner Billiet - gedwongen zou kunnen worden - bijna 24 jaar na de feiten - tot herstel in de oorspronkelijke toestand, waarna zij voor identiek dezelfde werken geen nieuwe vergunning zou dienen aan te vragen, in de mate deze niet meer vergunningsplichtig zouden zijn; minstens een nieuwe vergunning zou kunnen vragen, die nu wel zou kunnen worden verleend...";

Overwegende dat de bestreden beslissing de weigering van een regularisatievergunning betreft; dat krachtens artikel 159, eerste lid, D.R.O., zoals het van toepassing was op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring, een regularisatievergunning slechts kon worden verleend na het opstellen van het certificaat bedoeld in het op dat ogenblik geldende artikel 158, § 2, D.R.O.; dat niet blijkt dat op dat ogenblik aan de door voornoemd artikel 159, eerste lid, D.R.O. opgelegde voorwaarde was voldaan; dat de argumentatie van verzoekster in haar laatste memorie die in essentie inhoudt dat de werken waarvan de regularisatie was aangevraagd thans niet meer vergunningsplichtig zijn dan wel waarvoor vergunning kan worden verleend, niets afdoet aan deze vaststelling daargelaten overigens de vraag of deze bewering in rechte correct is; dat aldus de bevoegde vergunningverlenende overheid hoe dan ook de gevraagde regularisatievergunning moest weigeren omdat de alsdan geldende dwingende bepaling van artikel 159, eerste lid, tweede zin, D.R.O. zich ertegen verzette dat de regularisatievergunning werd verleend zo het vereiste certificaat niet voorlag; dat verzoekster derhalve op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring geen belang had bij de vernietiging van de bestreden beslissing; dat, aangezien een verzoeker reeds moet doen blijken van het rechtens vereiste belang op het ogenblik van het instellen van de

vordering, de omstandigheid dat de aangehaalde regelgeving op het ogenblik van het sluiten der debatten was vervangen, derwijze dat het voorleggen van een certificaat niet langer is vereist voor het verkrijgen van een regularisatievergunning, niet tot gevolg heeft dat verzoekster hierdoor het vereiste belang bij het beroep verwerft; dat ambtshalve wordt vastgesteld dat verzoekster niet het vereiste belang heeft bij het beroep; dat het beroep niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien oktober 2003, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

G. DEBERSAQUES.